GREGORIUS MAGNUS
12. Jh. Seite 113r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

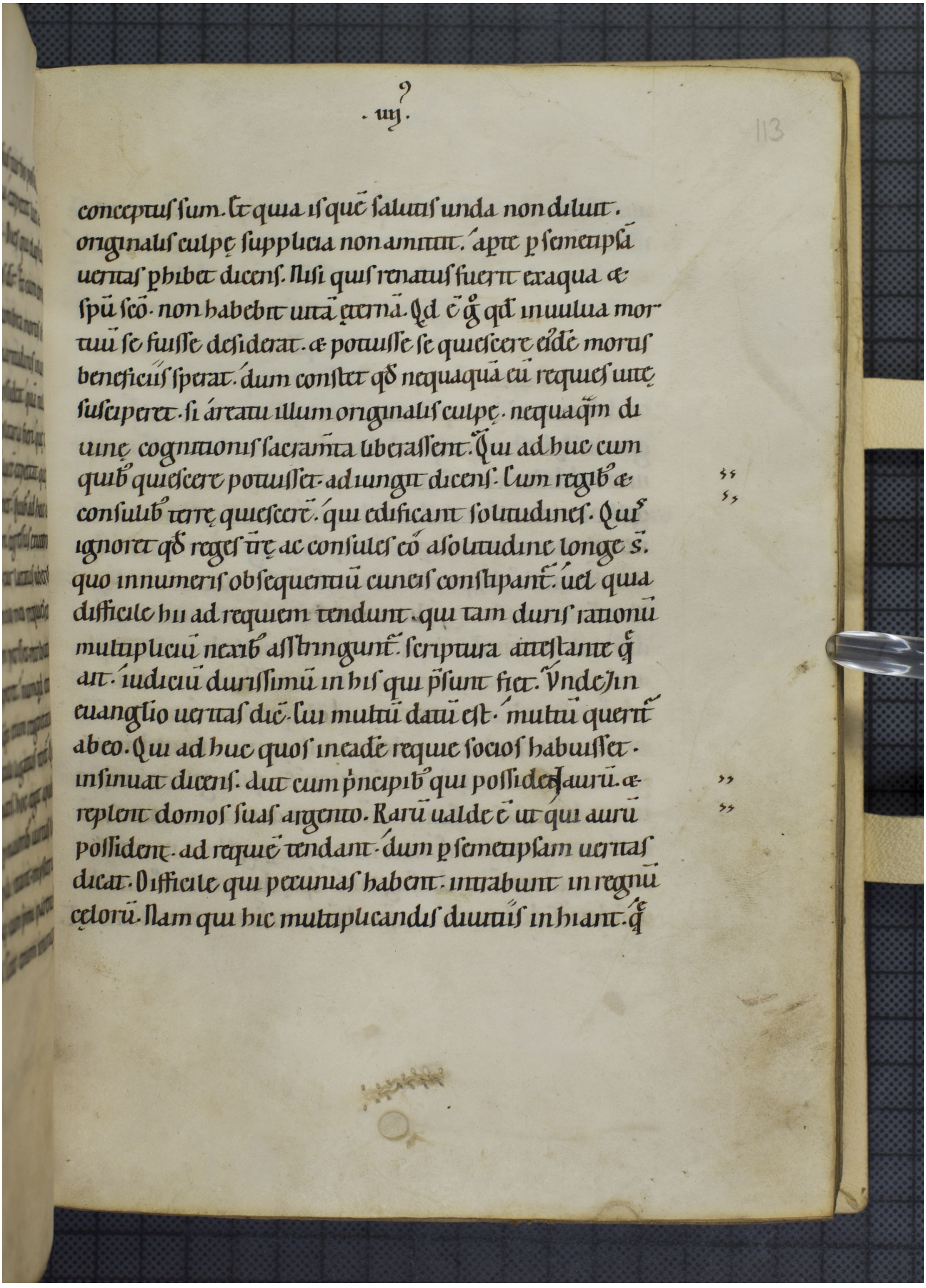

conceptus sum. Et quia is quē salutis unda non diluit.
originalis culpę supplicia non amittit. aperte p semetipsā
ueritas phibet dicens. Nisi quis renatus fuerit ex aqua &
spū scō. non habebit uitā ęternā. Qd ē ḡ qd in uulua mor
tuū se fuisse desiderat. & potuisse se quiescere eiusdē mortis
beneficiis sperat. dum constet qd nequaquā eū requies uitę
susciperet. si areatu illum originalis culpę. nequaqm di
uinę cognitionis sacramēta liberassent. Qui ad huc cum
quib quiescere potuisset. adiungit dicens. Cum regib & ,,
consulib terrę quiescerē. qui edificant solitudines. Quis ,,
ignoret qd reges trę ac consules eo a solitudine longe s.
quo innumeris obsequentiū cuneis constipant. uel quia
difficile hii ad requiem tendunt. qui tam duris rationū
multipliciū nexib asstringunt. scriptura attestante q
ait. iudiciū durissimū in his qui psunt fiet. Vnde in
euangelio ueritas dic. Cui multū datū est. multū queritur
ab eo. Qui ad huc quos in eadē requie socios habuisset.
insinuat dicens. aut cum pncipib qui possidet aurū. & ,,
replent domos suas argento. Rarū ualde ē ut qui aurū ,,
possident. ad requiē tendant. dum p semetipsam ueritas
dicat. Difficile qui pecunias habent. intrabunt in regnū
cęlorū. Nam qui hic multiplicandis diuitiis inhiant. q